

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ

Ի լեառն ըստէպ ընդ հովանեաւ ծեր կաղնւոյն
Տժիրազգեցիկ բազմիմի մուտս անդ արփւոյն,
Յածեմ ըստ դէպս զաշ իմ ընդ մարգն առընթեր,
Ոյր յեղյեղուկ պարզի զոտիւք իմ պատկեր:
Իստ փըրփրադէզ խոխոջէ գետն ի կոհակ,
Եւ ի նըսեմ զեռայ ի խորս հեռարձակ,
Էնդ լիճն անշարժ՝ նիրհեալ զիւր ջուրս ծաւալէ,
Լամերեկին աստղ ընդ կապոյտըն ծագէ:
Ի ծայր լերանցս՝ ի մութ մայրեաց պըսակեալ՝
Դեռ վերջալոյս ձըգէ վերջին իմն ըզփայլ.
Եւ դըշխոյին խաւարի կառք շոգեյոյզ
Ա երամբառնան՝ սպիտակ յոլորտս սըփուեալ լոյս:
Դայց գոթաշէն անդ ի ծայրից խոյացեալ
Զայն կրօնաւոր խաղայ՝ նդ այերսն ի ծաւալ.
Դանապարհորդ կառեաւ. եւ զանգն այն գեղջուկ
Ոուրբ խառնէ վանգս յաւուրն յետին ի շըշուկ.
Ա յուլ անընդոստ սիրտս ի պատկերս յայդ քաղցունս՝
Չըզգայ յանձին ինչ առ նոքօք ըզմայլմունս.
Խոկամ զերկիր թափառական զերդ ըստուեր.
Լենացն արփի մեռելոց ոչ ազդէ ջեր:
Ի ըլուց ի բլուրս յածեցեալ զաշ իմ ընդ վայր,
Ինդ հիւսիսի՝ նդ հարաւ, ի մոից յարփւոյն ծայր,
Ինդ ծագս համայն սրանամ անբաւ միջոցի,
Լորջանկութիւնն ինձ ուրեք ոչ ակն ունի:
Օ ի ինձ ծըմակ տեղիք, պալատքդ այդ եւ գեղ.
Ոին երեւոյթք՝ յորոց բարձեալէ ինձ գեղ.
Գետք, ժայռք, պուրակք, միայնութիւնք ցանկալի
Լակ մի լոկ չիք՝ եւ բնաւդ էք ամայի:
Ոինչ ծիր արփւոյն սկսեալ յանգի ետ ընդ ետ՝
Ենփոյթ աչօք գընամնորին ես ըզհետ.
Ոմէ մութ կամ ջինջ յերկին մըտէ կամ տայ լոյս՝
Օ ի ինձ արփին. ինձ չիք յաւուրց աստի յոյս:
Ոմէ նդ լայն ուղին զնա հետեւել մարթայի,
Ոմնուրեք գցյր ինձ զիտեալ ամայի.
Ու ես ցանկամ ինչ որ նովաւ փայլի վառ.
Ի տիեզերց ինչ ոչ հայցեմ անըսպառ:
Ա յուլ անդր արդեօք քան զըոլորին իւր զեզերս
Ուր ստոյգն արփի ծագէ ընդ այլ տիեզերս,
Ոմէ ըզնըշաբքս յերկիր թողուլ ինձ մարթեր,
Ո՛չ, յոր այնչափն երկնեցի շող երեւեր:

Ի՞նդ յանձկալին արբենայի ես աղքեր,
 Ո՞վոյս ես անդ գըտանէի եւ ըզսէր .
 Եւ ըզքարին՝ տենչանք ոգւոց համօրէն՝
 Արում անուն ինչ չիք յերկիր մեր այսրէն :
 Ի՞նդէր չիցէ յարեւելից ինձ ի թեւս
 Ո՞վ իղձ սըրտիս իմ սաւառնել մինչ առ քեզ .
 Օ՞ք եւս յերկիր մընամ՝ յաքտոր տակաւին .
 Ի՞նչ, չիք յերկիր եւ ընդ իս մասն եւ բաժին :
 Յորժամ սաղարթն անկանիցի յարօտին ,
 Հողմն երեկի առնու քըշէ ի հովտին .
 Եւ ես նըման եմ սաղարթոյն վաղանցիկ .
 Տարայք հանգոյն մըրըրկաշունչ փոթորիկք :

ՀԱՄԱՐԴԻՒ

ԱՃԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Շետապունի պաշտը :

Կ շխարհքիս վրայ եղած անուանի պալատներէն մէկն ալ Հ էօնպրուն աւանին պալատն է , որ Լ էստրիոյ կայսերաց զբօսանքի տեղն է : Լ նոր համար այս անգամ կ'ուզենք հոս համառոտ տեղեկութիւն մը տալ մեր բանասէր ընթերցողաց ասոր վրայօք :

Հ էօնպրուն , որ Ա եննա մայրաքաղաքէն վիարախ մը հեռու է , ժէ դարուն մէջ զինուորաց դադարի , զբօսանքի և միանգամայն կայսերական ընտանեաց իշխանագուններուն որսի տեղ մըն էր : Ի այց վերջէն քանի մը կայսրներ հոն ընդարձակ պարտէզներ ու կենդանեաց փակարան շինեցին , որոնցմով անանկ նշանաւոր եղաւ , որ երբոր 1683ին Տաճիկները առաջին անգամուն Ա եննայի պարիսպներուն տակը տեսնուեցան , ասոր վրայ աչք ձգելով՝ ամէն բանը յափշտակեցին : Լ էոբոլս Ա կայսրը Տաճկաց կործանած տեղերը նորոգելէն վերջը՝ որոշեց որ իր որդուոյն Յովսեփայ արշիդքսին համար նոյն տեղը պալատ մը շինէ : Լ յս պալատիս շինութիւնը 1690ին սկսաւ , որուն յատակագիծը Ֆիշէր երեւլի Ճարտարապետը տուաւ . իսկ երբոր 1700 տա-

րոյն ամբողջ շէնքը լմնցաւ , փառաւոր նաւակատեաց հանդէս մը ըրին՝ մեծամեծ պատերազմական խաղերով :

Յովսէփի Ա երբոր հօրը մահուլնէն վերջը կայսր եղաւ , այս պալատիս վրայ քանի մը նորոգութիւններ ըրաւ : Ի այց ամենէն աւելի Ա արիամ Ուերեզա կայսրուհին այս պալատը շատ զարդարեց ու գեղեցկացուց : Ի նքը ամէն պալատներէն աւելի Հ էօնպրունի պալատը կ'ախորդէր իբրև զուարձութեան տեղ , և իրեն ամառուան բնակութիւնը հոս հաստատեց : Ուստի անհամար արուեստաւորներ իր աչքին տակը 1744էն ինչուան 1750 տարին անդադար աշխատցուց : Ի այց որովհետեւ իրեն գանձերուն յարգը լաւ կը ճանչնար , զորոնք հասարակաց պիտոյիցը կը պահէր , ուստի Ի ագգազի ըսուած ճարտարապետին յանձնեց որ ծախքերու խնայութիւն ընէ : Լ յս Ճարտարապետը թագուհոյն հրամանին հպատակելով ստիպուեցաւ իրմէ առջի Ֆիշէր Ճարտարապետին տուած ձեր պահէլ , և քիչ մը աւելի ընդարձակել ու գեղեցկացըննել . ասանկով հին դղեակը քիչ մը փոփոխութեամբ նոյն մնաց : Ի նականապէս այս պիսի շէնք մը որ երկու այլեայլ երեւակայութի ունեցող Ճարտարապետներէ և զանազան ժամանակ շինուած է , ան կարելի է որ իր ձեխն մէջ ըստ ամենայնի վայելուց համեմատութիւն մը ունե-